C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.1r-600/25 Judecătoria Bălți, sediul Central
Nr.PIGD 1-25035527-03-1r-08072025 Judecător Alexandru Roșca

D E C I Z I E
În numele Legii

31 iulie 2025 municipiul Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord,
În completul compus din:
Președintele ședinței, judecător Ghenadie Liulca
Judecători Ludmila Iarmaliuc, Aurelia Andronache

a judecat în lipsa părților, în ordine de recurs, recursurile procurorului în Procuratura Bălți, oficiul principal, Adrian Păvăleanu, a avocatei Arnăut Sorina în interesul părții vătămate și succesorului părții vătămate decedate Grîu Cristina, și a inculpatului Lungu Sergiu declarate împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 10 iunie 2025, prin care:

Lungu Sergiu *****, născut la *****, IDNP-*****, domiciliu satul *****, cetățean al Republicii Moldova, căsătorit, 1 copil minor la întreținere, studii superioare, supus militar, anterior judecat, angajat ca administrator al SRL ”Sada Invest”,

a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal.

Termenul de examinare a cauzei:
-instanța de fond: 18 martie 2025-10 iunie 2025;
-instanța de recurs: 08 iulie 2025-31 iulie 2025,

Ținând cont de materialele prezentate instanței, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 10 iunie 2025, Lungu Sergiu a fost recunoscut vinovat în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art.264 alin. (4) Cod penal şi în baza acestei Legi i s-a stabilit pedeapsa în sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani.

În temeiul alin. (2) art. 72 Cod penal, pedeapsa închisorii stabilită conform sentinţe de către Lungu Sergiu *****s-a dispus a fi executată în penitenciar de tip deschis.

Termenul executării pedepsei închisorii în privinţa lui Lungu Sergiu ***** s-a dispus să fie calculat din data pronunţării sentinţei - 10 iunie 2025, cu includerea în termenul închisorii a perioadei aflării lui Lungu Sergiu ***** în stare de arest preventiv din 06 ianuarie 2025 ora 00:35 până la 10 iunie 2025.

S-a dispus menținerea măsurii preventive sub formă de arest preventiv în privinţa inculpatului Lungu Sergiu *****, până la definitivarea sentinţei de condamnare, care ulterior în baza art. 468 Cod de procedură penală va fi pusă în executare.

S-a încasat de la inculpatul Lungu Sergiu ***** în contul statului cheltuielile judiciare în sumă de 5 632,00 (cinci mii şase sute treizeci şi doi) lei.

Acţiunea civilă intentată de Grîu Cristina a fost admisă partial.

S-a încasat de la Lungu Sergiu ***** în beneficiul Cristinei Grîu a sumei de 100 000 (o sută mii) lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracţiune, cheltuieli compuse din asistenţa juridică suma de 30 000 (treizeci mii) lei şi suma de 1 000 000 (un milion) lei cu titlu de prejudiciu moral.

S-a admis acţiunea civilă înaintată de Compania Naţională de Asigurări în Medicină, cu încasarea din contul lui Lungu Sergiu *****, în beneficiul Companiei Naţionale de Asigurări în Medicină a sumei de 12 048,30 lei (doisprezece mii patruzeci şi opt) lei 30 bani, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracţiune.

A fost soluționată soarta corpurilor delicte.

S-a dispus menținerea sechestrului aplicat prin încheierea judecătorului de instrucţie din 26 februarie 2025 şi 27 februarie 2025 pe bunurile din proprietatea lui Lungu Sergiu ***** în scopul recuperării prejudiciului cauzat.

Pentru a se pronunța în cauza dată, instanța de fond a constatat că Lungu Sergiu ***** la data de 06 ianuarie 2025 ora 00:38 min., dându-şi seama de consecințele care pot surveni în rezultatul consumului de alcool, cunoscând cu

certitudine şi acționând intenționat pentru încălcarea obligațiilor prevăzute de art.14 din Regulamentul circulației rutiere, care indică că ”conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul dacă a consumat băuturi alcoolice, droguri sau alte substanțe contraindicate conducerii, ce se află sub influența preparatelor medicamentoase care conduc la reducerea reacției”, s-a urcat la volanul automobilul de model ”Porsche Cayenne” cu nr. de înmatriculare ***** şi deplasându-se pe strada Ștefan cel Mare municipiul Bălti din direcția centru în direcția satul *****, în intersecția dirijată a străzilor Ștefan cel Mare și Puşkin mun.Bălţi, încălcând prevederile pct.20 sbpct.1 al RCR care prevede că ”semnalul de culoarea roșie interzice trecerea”, prevederile punctului 45 subpunct 1 al Regulamentului Circulației Rutiere conform căruia ”conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția şi reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului şi particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră”, punctului 45 subpunct. 2 al Regulamentului Circulației Rutiere conform căruia ”în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, a traversat intersecția menționată mai sus la culoarea roșie a semaforului pentru el, astfel a tamponat cu partea din faţă a automobilului său partea lateral stânga a automobilului de model Toyota Prius Plus cu nr.înmatriculare *****, care se deplasa pe strada Puşkin municipiul Bălţi, din direcția străzii Sf. Nicolae în direcția străzii Păcii mun. Bălţi, la volanul căruia se află cet.Ruseanovski Serghei a.n.*****, iar pe bancheta din spate se aflau ca pasageri cet.***** a.n.***** şi cet.Grîu Cristina a.n.*****, după care automobilul de model Porsche Cayenne” cu nr.de înmatriculare *****, a fost proiectat pe banda sa de contrasens unde cu partea lateral dreapta a tamponat partea din față a automobilului de model Mitsubishi Carisma cu nr.înmatriculare *****. Ca rezultat al accidentului rutier produs, pasagerul minor ***** a.n.*****, la data de 06 ianuarie 2025 orele 01.22, a decedat în incinta IMSP SC Bălţi. Fiind documentat în urma producerii accidentului rutier, Lungu Sergiu a.n.*****, a fost supus testării cu alcotesterul ”Drager”, în urma căruia s-a constatat că, concentrația de alcool în aerul expirat de Lungu Sergiu ***** a.n.*****, este de 0,77 mg/l, care depășește limitele stabilite de legislație...”.

La data de 15 ianuarie 2025, în conformitate cu prevederile art.281 și art.282 din Codul de procedură penală, Lungu Sergiu ***** a fost pus sub învinuire, fiindu-i incriminată comiterea infracțiunii prevăzută de art.264 alin.(4) din Codul penal.

În ședința de judecată, inculpatul Lungu Sergiu *****, vina în comiterea infracțiunii incriminate a recunoscut-o integral, solicitând prin cerere semnată personal cu conținutul expres şi neechivoc şi cu renunțarea de a fi prezentate probe suplimentare, examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală.

Inculpatul Lungu Sergiu *****, fiind audiat în cadrul examinării cauzei, chestionat sub jurământ în conformitate cu art. art. 108, 364[1] Cod de procedură penală, prin expunere factologică ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, a recunoscut integral vinovăția şi a declarat aceleași fapte care au fost stabilite în cadrul urmăririi penale.

Nefiind de acord cu sentința menționată procurorul în Procuratura Bălți, oficiul principal, Adrian Păvăleanu în termenul legal a atacat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea parţială a sentinţei Judecătoriei Bălţi sediul Central din 10 iunie 2025 în latura penală cu privire la aplicarea pedepsei de 5 ani închisoare pentru numitul Lungu Sergiu cu rejudecarea cauzei de către instanţa de fond în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat următoarele argumente.

- în pledoaria sa, acuzatorul de stat a solicitat o pedeapsă, după cum urmează: ca inculpatul Lungu Sergiu să fie recunoscut vinovat în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal şi conform acestui articol, în coroborare cu art. 80[1] Cod penal de a-i fi stabilită pedeapsă sub formă de 6 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip deschis. Pedeapsa solicitată de acuzatorul de stat este una echitabilă pentru fapta comisă de către inculpatul Sergiu Lungu.
- sentinţa din 10 iunie 2025, în partea stabilirii pedepsei condamnatului sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani este apreciată ca una extrem de blândă şi care contravine criteriilor generale de individualizare a pedepselor, prevăzute de art.75 Cod penal.
- la aplicarea pedepsei inculpatului instanţa de judecată n-a ţinut cont de criteriul general a individualizării pedepsei, neglijând în aşa mod prevederile art.75 Cod penal şi anume: gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, circumstanţele cazului, motivul comiterii infracţiunii, personalitatea vinovatului, precum şi

influenta pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării persoanei culpabile. Totodată, în context, din probelor acumulate şi a datelor caracterizante ale inculpatului Lungu Sergiu, reiese că acesta, ca circumstanţă agravantă, a săvârşit infracţiunea în stare de ebrietate alcoolică, totodată acesta anterior, a fost documentat contravenţional pentru săvârşirea contravenţiilor privind conducerea vehiculului cu depăşirea vitezei legale şi accident rutier cu părăsirea locului accidentului rutier după cum urmează: în cadrul materialului înregistrat conform registrului de evidenţă a altor informaţii, privind infracţiunile nr. 20240400621 din 16 ianuarie 2024, în privinţa lui Lungu Sergiu au fost întocmite 2 procese verbale contravenţionale şi anume: nr. 451 din 26 ianuarie 2024, conform căruia Lungu Sergiu a fost sancţionat conform prevederilor art. 242 alin. (2) Cod contravenţional cu 24 u.c. echivalentul a 1200 lei amendă; nr. 540 din 26 ianuarie 2024, conform căruia Lungu Sergiu a fost sancţionat conform prevederilor art. 243 alin. (2) Cod contravenţional cu 60 u.c. echivalentul a 3000 lei amendă, astfel în condiţiile date acesta nu este la prima abatere ce ţine de comiterea faptelor ilegale din domeniul circulaţiei rutuiere, care din păcate, la 06 ianuarie 2025 au dus la comiterea de către acesta a accidentului tragic care s-a soldat cu decesul unei personae, astfel cele invocate arată la faptul ca prin sancţiunile aplicate anterior numitului Lungu Sergiu acestea nu și-au produs efectul şi acesta nu a fost reeducate.
- la stabilirea pedepsei, instanţa de judecată nu a ţinut cont ca inculpatul a săvârşit o infracţiune gravă, care după conţinutul său şi consecinţele prejudiciabile reprezintă un pericol sporit pentru societate.
- luând în consideraţie cele menţionate mai sus, consideră că pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, stabilită prin sentinţa Judecătoriei Bălţi, sediul central în privinţa inculpatului este blândă, prin care nu vor fi atinse scopurile generale ale pedepsei penale prevăzute de art.61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi de prevenire a săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnatului cât şi din partea altor persoane.

La fel, sentința instanței de fond a fost contestată cu recurs și de către avocata Arnaut Sorina în interesul părții vătămate și succesorului părții vătămate decedate, Grîu Cristina, solicitând admiterea recursului, casarea sentinţei Judecătoriei Bălţi, sediul Central din 10 iunie 2025, în cauza penală de învinuire a lui Lungu Sergiu *****, de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, în partea soluţionării acţiunii civile cu privire la încasarea prejudiciului moral încasat în beneficiul părţi vătămate şi succesorului victimei Grîu Cristina,

rejudecarea cauzei şi pronunţarea unei noi hotărîri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanţă, prin care să fie admisă integral acţiunea civilă înaintată, şi să fie dispusă încasarea de la Lungu Sergiu *****, în beneficiul părţi vătămate şi succesorului victimei Grîu Cristina, a prejudiciului moral cauzat prin infracţiune în mărime de 10 000 000 lei, în rest a menţine sentinta atacată fără modificări.

În motivarea recursului a invocat următoarele argumente:

- instanţa de fond a adoptat un act judecătoresc pripit la capitolul încasării prejudiciului moral în beneficiul succesorului victimei Grîu Cristina, la acest capitol omițând a aprecia obiectiv, multilateral şi justificat circumstanţele de fapt şi de drept care motivează adoptarea unei soluţi de admitere integrală a prejudiciului moral cauzat urmare a decesului copilului minor *****.
- deşi instanta de fond a conchis asupra încasării în beneficiul succesorului victimei Grîu Cristina a prejudiciului moral în cuantum de 1 000 000 lei, nu a reţinut că, suma dată este mult prea mică, disproporţională şi inechitabilă în raport cu suferinţele morale suportate de către Grîu Cristina, în legătură cu pierderea copilului minor din cauza acţiunilor ilegale ale inculpatului Lungu Sergiu *****.
- prejudiciul moral este perceput ca fiind consecinţa negativă, nesusceptibilă de evaluare pecuniară, care rezultă din lezarea unui drept sau interes nepatrimonial (cum ar fi dreptul la integritate corporală, la sănătate etc.) şi constă în moarte, dureri fizice sau psihice cauzate prin vătămarea integrităţii corporale sau a sănătăţii, atingerea onoarei sau reputatiei unei persoane.
- reieșind din normele legale în domeniu, prejudiciul moral se compensează numai atunci cand a fost cauzat prin fapte ce lezează drepturile personale nepatrimoniale ale persoanei vătămate, astfel reiese că, există un raport direct între natura valorilor lezate şi natura prejudiciului. Astfel, prejudiciul este moral numai dacă este urmarea încălcăm unor valori de aceeaşi natură. Numai în cazurile expres prevăzute de lege se admite compensarea prejudiciului moral cauzat prin lezarea drepturilor nepatrimoniale. Dreptul la compensarea prejudiciului moral îl au numai persoanele fizice. Dreptul la compensarea bănească a prejudiciului moral îl au nu doar persoanele prejudiciate direct, ci şi persoanele apropiate acestora. Despăgubiri băneşti pentru prejudiciul moral afectiv cauzat pot fi acordate terţelor persoane apropiate persoanei vătămate, legate de aceasta printr-o relaţie afectivă, familială. Potrivit regulii generale, prejudiciul moral se compensează dacă fapta ilicită care a adus atingere drepturilor patrimoniale a fost culpabilă. În cazurile în care se admite

repararea daunelor morale prin despăgubiri băneşti apare problema dificilă privind modul şi criteriile de apreciere a prejudiciilor morale, precum şi criteriile de stabilire a indemnizaţiilor destinate reparaţiei acestora. Identificarea unor criterii stiintifice, exacte, pentru evaluarea cuantumului indemnizaţiilor destinate reparării prejudiciilor morale nu este posibilă. Întrucât există o incompatibilitate între caracterul moral (nepatrimonial) al daunelor şi caracterul bănesc (patrimonial) al despăgubirii (indemnizaţiei). De aceea, nici legiuitorul, nici instanţa de judecată nu stabilesc vreun criteriu după care trebuie stabilită indemnizaţia.

- prejudiciul moral va fi apreciat dupa criterii nepatrimoniale: importanţa prejudiciului moral; durata şi intensitatea durerilor fizice si psihice; tulburările şi neajunsurile suferite de victima prejudiciată moral.
- aprecierea trebuie făcută in concret, de la caz la caz, în funcţie de toate circumstanţele şi împrejurările cazului dat. În cazul suportării unor prejudicii morale, fiecare persoană vătămată acordă o preţuire diferită valorilor lezate. Persoana vătămată acordă preţuire acelor valori, acţiuni sau creaţii care, prin însuşirile lor, îi satisfac anumite nevoi şi aspiraţii.
- importanţa prejudiciului moral depinde de valoarea nepatrimonială căreia i s-a adus atingere, de măsura în care a fost lezată această valoare şi de intensitatea cu care au fost percepute consecinţele vătămării de către persoana vătamată. Din punctul de vedere al duratei şi continuităţii suferinţelor suportate de partea vătamată, pot exista două situaţii: urmările vătămării să fie temporare, trecătoare sau să fie permanente. Chiar dacă urmările sunt trecătoare, în funcţie de durata leziunilor suferite şi de importanţa acestora pentru persoana vătămată, aceasta poate pretinde daune morale. Leziunile sau vătămările permanente sunt resimtite de victimă toată viaţa. La capitolul gradării (intensităţii) durerilor fizice şi/sau psihice suportate urmează să se ţină seama şi de vârsta, sexul, profesia, nivelul de pregătire şi de cultură generală a persoanei vătamate. Este de mentionat şi faptul că şi în cazul suferinţei unor leziuni uşoare sau neînsemnate persoana lezată trebuie, totuşi, să suporte un tratament, în unele cazuri îndelungat şi deosebit de dureros, prejudiciul moral al acesteia constând în suferinţa fizică şi psihică intensă, consecutive tratamentului. Cu privire la durerea fizică, s-a constatat că aceasta este posibil de măsurat. În practica medico-legală din unele ţări se foloseşte, în acest scop, un aparat care determină gradul de intensitate a durerii fizice, atunci cand este prezentă. Alte criterii de apreciere a prejudiciului moral ar mai putea fi consecinţele prejudiciului în plan social, profesional şi familial, tulburările şi

neajunsurile suferite de persoana vătămată. Astfel, pe lângă gravitatea prejudiciului moral, pentru stabilirea indemnizaţiei destinate reparării daunelor morale, trebuie să apelăm la un al doilea criteriu orientativ, și anume - la criteriul echităţii.
- este în afară de orice discuţie că dacă gravitatea prejudiciului moral este mare, atunci şi indemnizaţia ce trebuie acordată trebuie să fie substanţială. Indemnizaţia trebuie să fie justă, raţională, echitabilă, adică stabilită în aşa fel încât să asigure efectiv o compensaţie suficientă, dar nu exagerată, a prejudiciului moral suferit.
- referindu-se la subiecţii îndreptăţiţi să primească despăgubirea pentru dauna morală, a indicat că cercul beneficiarilor este cu mult mai larg decât cel al beneficiaţilor de despăgubire pentru prejuriciul material, or, prejudiciul material este strâns legat de proprietate, iar prejudiciul moral este legat de persoană. Aici a menționat că, dreptul victimei inconştiente de a obţine o indemnizaţie cu titlu de despăgubire pentru daune morale și chestiunea dacă rudele apropiate ale acesteia, suferind ele însele prejudicii morale ca urmare a acestei situaţii, au sau nu dreptul la indemnizaţie pentru reparaţia propriului prejudiciu.
- stabilirea prejudiciilor în caz de vătămare a sănătăţii în urma accidentelor rutiere comportă soluţii diferite în funcţie de anumite ipoteze, şi anume: primă ipoteză este aceea potrivit căreia vătămarea sănătăţii nu a avut consecinţe de durată, cea de-a doua ipoteză presupune cazul în care vătămarea sănătăţii ori a integrităţii corporale a avut drept urmare pierderea ori reducerea capacităţii de muncă. În cel de-al doilea caz, în practică, se pot ivi variate situaţii, care necesită anumite soluţii şi care diferă între ele în funcţie de următoarele aspecte: persoana vătămată era încadrată în câmpul muncii; persoana vătămată, deşi majoră, nu era încadrată în câmpul muncii; persoana vătămată nu a împlinit vârsta majoratului.
- o situaţie specială este aceea a stabilirii prejudiciilor în cazul în care persoana a cărei sănătate ori integritate corporală a fost vătămată ca urmare a comiterii accidentului rutier nu împlinise încă vârsta majoratului. În stabilirea cuantumului despăgubirilor, se apelează la un criteriu concret, ţinându-se seama de împrejurările de fapt, de situaţia persoanei vătămate, de îngrijirile pe care aceasta trebuie să le primească, de cheltuielile şi eforturile suplimentare pe care trebuie să le facă pentru dobândirea unei calificări adecvate stării sale de sănătate etc. În funcţie de împrejurări, cuantumul despăgubirilor poate fi reexaminat la data la care victima s-a încadrat în câmpul muncii, în cazul în care veniturile astfel realiza te sunt mai mici decât cele pe care le-ar fi putut obţine daca nu ar fi intervenit reducerea capacitaţii sale de muncă. În cazul în care în urma accidentului rutier s-a

cauzat moartea unei persoane, se pune problema reparării prejudiciilor patrimoniale suferite de persoanele apropiate defunctului, înainte de toate autorul accidentului rutier este obligat să repare prejudiciile care au rezultat din plata cheltuielilor medicale şi a cheltuielilor de înmormântare, indiferent de faptul că aceste cheltuieli au fost făcute de persoane aflate în în treţinerea defunctului ori de alte persoane.

- aceste criterii de determinare a prejudiciului moral cauzat prin infracţiunea comisă de către inculpatul Lungu Sergiu *****, nu au fost evaluate şi contrapuse de către instanta de fond, iar în consecinţă, s-a adoptat o soluţie pripita în latura soluţionării acţiunii civile cu privire la încasarea prejudiciului moral pentru decesul victimei ***** - fiica pâtimitei Grîu Cristina, or conform raportului de expertiză judiciară nr.202510D0038 din 25 ianuarie 2025, la Grîu Cristina s-a constatat: fractura claviculei pe stânga; fractura oaselor nasului, trauma cranio cerebrală închisă sub formă de comotiei cerebrală, a condiţionat o dereglare a sănătăţii de lungă durată si în conformitate cu acest criteriu se califică la vătămare medie a integrităţii corporale sau a sănătăţii. De asemenea conform raportului de expertiză judiciară nr.202510C0005 din 13 februarie 2025, conform căruia, pasagerul minor victimei ***** a.n. *****, i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de: traumă asociată, traumatism cranio-cerebral acut închis manifestat cu echimoze și excoriatii pe fată și regiunea pieloasă a capului, hemoragii în ţesuturile moi epicraniene frontal parietal pe centru stânga, hemoragie subarahnoidiană difuză a ambelor emisfere, contuzie cerebrală în regiunea lobului frontal pe stânga și trunchiului cerebral, o traumă închisă a cutiei toracice manifestată cu fractură a coastei 3-4 pe stânga pe linia paravertebrală, contuzia ţesuturilor pulmonare; o trauma închisă a abdomenului manifestată cu ruptură de ficat, ruptură de splină, hematom în regiunea omentului si pancreasului, hematom retroperitoneal. ruptură de rinichi drept în regiunea polului inferior, complicate cu un hemoperitoneum (200.0ml); echimoze, excoriatii regiunii cervicalelateral pe stânga, umărului si braţului stâng, suprafeţei laterale stânga a abdomenului, regiunii iliacă stanga. membrului inferior stâng, care conform, raportului de expertiză judiciară nr. 202510C0005 din 13 februarie 2025 se califică ca vătămări grave a integrităţii corporale, ce au provocat la data de 06 ianuarie 2025 orele 01:22, decesul minorei ***** în incinta IMSP SC Bălti.

- inculpatul Lungu Sergiu a comis o faptă infracţională de încălcare intenţionată a regulilor circulaţiei rutiere, fiind în stare de ebrietate, or, anume acţiunilor ilegale

ale acestuia, pătimitei Grîu Cristina i s-a provocat un prejudiciu moral ireparabil, aceasta și-a pierdut copilul minor *****.
- prin uciderea copilului ***** - mama acesteia Grîu Cristina, practic a pierdut orice sens în viată, astfel iar în calitate de remediu efectiv pentru succesorul victimei ar fi admiterea integrală a prejudiciului moral în suma de 10 000 000 lei.
- nu se poate considera că o sumă mică încasată de către instanţa de fond pentru moartea unui copil, ar putea recompensa suferinţele real suportate de către pătimită Grîu Cristina, în situaţia în care aceasta a trecut prin dureri insuportabile, după accidentul rutier.
- este total nedrept și chiar umilitor faptul că, după ce a trecut prin moartea în ochi și mâine sale a copilului, înmormîntarea accstuia, și multe alte greutăţi pătimită Grîu Cristina, este despăgubită cu o sumă inechitabilă, astfel și mai tare este înrăutăţită starea morală a pătimitei, care a crezut ca, măcar moral va fi despăgubită, și i se va face dreptate, dar a ajuns în situaţia în care nici măcar instanţa de judecată nu îi face dreptate.
- instanța de fond nejustificat a concluzionat asura cuantumului redus al prejudiciului moral, fără să rețină circumstanţele date, pierderea unui copil ceea ce a dus practic la pierderea dorinţei de viată, și suferinţe insuortabile.
- la aprecierea cuantumului prejudiciului moral cauzat urmare a decesului victimei ***** instanța de fond a omis faptul că, pătimită Grîu Cristina a ajuns în starea psiho-emoțională cea mai gravă, fiind nevoită să se adreseze la medicii psihiatri și neurologi, în permanență fiind sub supravegherea medicului, și cu administrare a medicamentelor pentru a se putea menţine moral și a nu se distruge total după accidentul rutier comis intenţionat de către inculpatul Lungu Sergiu, în stare de ebrietate.
- cuantumul prejudiciului moral suportat de către succesorul victimei Grîu Cristina este justificat și prin faptul că, urmare a acţiunilor ilegale ale inculpatului, Grîu Cristina este în permanentă stare de anxietate, îi este frică în general de a mai urca în orice mijloc de transport, în permanență este stresată, îngrijorată, afectată ireperabil sufletește și spiritual, este în permanență obosită, demoralizată, discurajată, lipsită de orice bucurii ale vieţii, tot timpul se simte discurajată, nu poate dormi, are senzaţii de nedescris manifestate prin pierderea controlului, lipsa încrederii în oriuce și oricine, şocuri permanente și frică de a nu mai trece prin asemenea situaţii, ceia ce în cele din urmă lipsește pătimita de posibilitatea de a mai duce un mod de viață normal.

- circumstanţele date au și dus la cauzarea părții vătămate și succesor al victimei Grîu Cristina a unui prejudiciu practic ireparabil, dar în cuantum bănesc echitabil estimat la suma de 10 000 000 lei, fapt ce justifică pe deplin pretenţiile numitei, și nemijlocit solicitările sub aspect faptic și juridic.
- repararea prejudiciului moral şi constituie în sine sarcina aderentă pentru a se concluziona că, pedeapsa aplicată inculpatului este de natură de a-1 corecta şi reeduca, în siritul respectării legii şi neadmiterii de alte încălcări pe viitor, cu atât mai mult că, şi la numirea pedepsei instanța de fond nu a luat în consideraţie că, din cauza faptei ilegale comise de către inculpat în stare de ebrietate, succesorul victimei şi-a pierdut copilul minor şi acesta merită să fie condamnat la o pedeapsă maxim admisibilă prevăzută de norma de condamnare şi la capitolul numirii pedepsei, instanța de apel urmând să intervină, prin înăsprirea pedepsei închisorii stabilite inculpatului.
- conform circumstanţelor de fapt şi de drept expuse supra, atestă cu claritate că, soluţia instanței de fond privind încasarea prejudiciului moral pentru decesul victimei ***** este nejustificată şi nemotivată de fapt şi de drept, fiind omise circumstanţele de ordin obiectiv care justifică pe deplin pretenţiile înaintate, în detrimentul concluziei de încasare doar a sumei de 1 000 000 lei, care este una mult prea mică şi neproporţională în raport cu suferinţele morale suportate de către succesorul victimei Grîu Cristina urmare a decesului copilului minor *****, fapt care atrage ireversibil intervenirea în soluţia adoptată de către instanţa de fond, şi rejudecarea cauzei în această latură, cu adoptarea unei noi decizii, întru corectarea acestei erori materiale şi emiterea unui act judiciar legal, întemeiat şi motivat.

De asemenea sentința instanței de fond a fost contestată cu recurs și de către inculpatul Lungu Sergiu care a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea integrală a sentinţei Judecătoriei Bălţi sediul Central din 10 iunie 2025, pronunțată în privința sa prin care a fost condamnat în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru primă instanţă prin care să fie aplicată o pedeapsă sub formă de inchisoare pe un termen se 3 ani, în latura acţiunii civile să fie admisă parţial acţiunea civilă a succesorului părţii vătămate şi anume să fie incasată paguba materială solicitată, prejudiciul moral- 500 000 lei, în latura incăsării cheltuielor de asistenţă juridică să fie respinse, în latura menţinerii sechetrului pe SRL ”Sada Invest”să fie dispusă ridicarea sechestrelor ca fiind vădit ilegal.

În motivarea recursului a invocat următoarele argumente:

- consideră corect că la stabilirea categoriei şi mărimii pedepsei instanţa de judecată urma să ia în consideraţie că el, Lungu Sergiu a fost găsit vinovat de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art.264 alin. (4) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu închisoare de la 4 la 8 ani și că potrivit alin. (4) art. 16 Cod penal, infracţiunea comisă de el este calificată ca gravă.
- pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnatului, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.
- la stabilirea pedepsei instanţa de judecată urma corect să ţină cont de prevederile art. 75 Cod penal, totodată menționând că potrivit alin.(1) al acestuia articol se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului rebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată.
- legalitatea pedepsei impune instanţei obligaţia de a stabili pedeapsa în limitele axate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii Generale a Codului penal.
- individualizarea pedepsei constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.
- la fel corect instanţa de fond urma a se expune la stabilirea circumstanţelor atenuante prin prisma art 76 Cod penal şi la un cumul de circumstanţe atenuante prin prisma art 78 Cod penal. Prin prisma art 76 Cod penal, instanţa de judecată corect urma să reţină următoarele circumstanţe atenuante: 1) prevenirea de către vinovat a urmărilor prejudiciabile ale infracţiunii săvârşite, repararea benevolă a pagubei pricinuite sau înlăturarea daunei cauzate - art 76 lit. e) Cod penal.
- instanţa urma să constate în partea descriptivă a sentinţei de condamnare că el, inculpatul Lungu Sergiu a recuperat benevol prejudiciu material părţilor vătămate şi succesorului părţii vătămate, prejudiciul după cum urmează: părţii vătămate Moţpan Corneliu, conform declaraţiei anexate la materialele cauzei, cercetată în cadrul şedinţei de judecată, prin care se confirmă că careva pretenţii faţă de Lungu Sergiu nu are - (f.d.137 vol. II); părţii vătămate Derjac Anatolii, conform declarației anexate la materialele cauzei, cercetată în cadrul şedinţei de judecată, prin care se confirmă că pretenţii faţă de Lungu Sergiu nu are (f.d.138 vol. II); părţii civile Toderaş Ruslana conform declarației anexate la materialele cauzei, cercetată în cadrul şedinţei de judecată, prin care se confirmă că pretenţii faţă de

Lungu Sergiu nu are (f.d.139 vol. II); paguba parţial restituită benevol faţă de succesorul părţii vătămate *****, Gru Cristina, conform certificatului eliberat de executorul judecătoresc Buzurniuc Natalia, prin care se confirmă că el, în calitate de inculpat pe cauza penală vizată a transferat pe cont bancar pentru succesorul părţii vătămate, suma de bani în valoare de 500 000 mii lei, cu titlu de reparare a prejudiciului de pe urma accidentului rutier (f.d.202 vol.II); la fel ce ține de recuperarea benevolă faţă de succesorul părţii vătămate, comunică că tentative de recuperare benevolă au existat de la etapta de urmărire penală, fapt ce se confirmă prin însuşi plângerea depusă de succesorul părţii vătămate, prin care se constată că soţia lui Lungu Sergiu a făcut tentative de a se întâlni cu succesorul părţii vătămate Grîu Cristina, în scopul recuperării pagubei materiale şi morale (f.d. 218 vol. II), la fel prin cererea depusă de CA ”Oxana Melnic” privind intentarea procedurii de mediere - pe acţiunea civilă depusă de Grîu Cristina la etapa de urmărire penală (f.d.237 vol.II), prin certificatul privind iniţierea procedurii de mediere, invitaţie la procedura de mediere (f.d. 248 vol.II);

- corect instanţa de fond urma să constate cele supra expuse, prin prisma faptului ca acestea au fost cercetate în cadrul şedinţei de judecată, şi respectiv să fie reţinute prin aplicarea - art 76 alin.(1) lit. e) Cod penal.
- el, Lungu Sergiu fiind la etapa de urmărire penală a recunoscut vina integral, a comunicat despre cele întâmplate, fiind audiat în calitate de invinuit, fapt confirmat și prin audierea ultimului în calitate de inculpat în cadrul şedinţei de judecată, cât şi prin cererea prin care s-a acceptat examinarea cauzei în procedură simplificată.
- instanţa de fond a apreciat pe caz doar o circumstanţă atenuantă şi anume recunoşterea vinovăţiei, pe când la materiale cauzei cert şi vădit legal urma să fie retinute şi alte circumstanţe atenuante şi anume prin prisma art 76 alin. (1) lit. e) Cod penal. Alte circumstanţe atenuante care instanţa de fond a omis a se expune constituie faptul că ultimul la locul de trai se caracterizează pozitiv, are la întreținere un copil minor, este caracterizat pozitiv inclusiv de preotul din localitate, or prin prisma art. 78 Cod penal în cazul în care instanţa de judecată constată circumstanţe atenuante la săvârsirea infracţiunii, pedeapsa principală se reduce sau se schimbă după cum urmează: a) dacă minimul pedepsei cu închisoare prevăzut la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod este mai mic de 10 ani, pedeapsa poate fi redusă până la acest minim;
- făcând supra trimitere la constatările instanței de fond şi la normele în materie ce ghidează speţa, constată faptul că, prin cererea depusă şi acceptată prin încheiere

protocolară de instanţa de judecată, limitele de pedeapsă noi stabilite, prin prisma art 364^1 Cod de procedură penală şi art. 80^1 Cod penal sunt: 3 ani - 6 ani inchisoare, limite de la care instanţa de judecată urma să opereze în sensul indivudualizării şi aplicării pedepsei penale.

- instanţa de fond nu argumentează clar şi exhaustiv aplicarea pedepsei sub formă de 5 ani inchisoare, practic la limtele maxime, în pofida faptului că a cercetat probele care confirmă un cumul de circumstanţe atenuante pe caz prin prisma art. 76 și 78 Cod penal, situaţie în care era obligată a se expune.
- stabileşte instanţa de judecată, circumstanţă care agravează răspunderea sa conform art. 77 Cod penal, şi anume săvârşirea infracţiunii de către o persoană în stare de ebrietate, provocată de consumarea alcoolului, totodată art. 77 lit. j) Cod penal, prevede expres: înstanţa de judecată este în drept, în funcţie de caracterul infracţiunii, să nu considere aceasta ca o circumstanţă agravantă.
- constată că instanţa de fond nu era în drept de a constata starea de ebrietate drept circumstanţă agravantă, în situaţia în care agravanta este cuprinsă ”deja” de legiuitor în latura obiectivă a infracţiunii de care este invinuit. Astfel, art 264 alin. (4) Cod penal expres prevede ”(3) Acţiunea prevăzută la alin.(l), care a provocat: decesul unei persoane, se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 7 ani cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. (4) Acţiunea prevăzută la alin. (3) săvârşită cu depăşirea limitelor de alcool admisibile sau în stare de ebrietate produsă de substanţe stupefiante şi/sau de alte substanţe cu efecte similare sau săvârşită de către o persoană care nu deţine permis de conducere ori care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport sau în privinţa căreia a fost anulat dreptul de a conduce mijloace de transport se pedepseşte cu închisoare de la 4 la 8 ani cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, or, articolul 51 Cod penal expres prevede: Temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.
- instanţa de fond astfel, expres și vădit ilegal a reținut ca circumstanţă agravantă starea de ebrietate la speţă, contrar normei în materie care expres prevede la art 77 alin. (2): dacă circumstanţele menţionate la alin.(1) sânt prevăzute la articolele corespunzătoare din Partea specială a prezentului cod în calitate de semne ale acestor componente de infracţiuni, ele nu pot fi concomitent considerate drept circumstanţe agravante.., situaţie aplicabilă cazului, or în norma specială starea de ebrietate este inclusă de legiutor.

- aduce critică argumetelor instanţei de fond şi anume cu privire la cazierul contravenţional la care instanţa de fond face trimitere şi califică - ca anterior judecat, fapt absolut tratat de instanţa de fond ilegal, cu incălcarea prevederilor art.77 alin. (1) care prevede: la stabilirea pedepsei se consideră circumstanţe agravante: a) săvârşirea infracţiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracţiune similară sau pentru alte fapte care au relevantă pentru cauză: în acest aspect, urmează a se retine că pe alte infracţiuni similare ultimul nu a fost condamnat, or in sensul expus instanţa urma să retine antecedente penale, care prin prisma art 110 Cod penal, reprezintă o stare juridică a persoanei, ce apare din momentul rămânerii definitive a sentinţei de condamnare, generând consecinţe de drept nefavorabile pentru condamnat plnă la momentul stingerii antecedentelor penale sau reabilitării.
- consideră oportun şi echitabil de a corecta soluţia instanţei de fond in ce priveşte inclusiv latura penală.
- ţinând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei şi coroborarea probelor care furnizează informaţiile respective, în corespundere cu art. 80 [1] alin. (2) Cod penal precum şi indicarea temeiurilor care fundamentează proporţionalitatea între scopul reeducării infractorului, şi prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate şi aşteptările societăţii faţă de actul de justiţie realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept, pedeapsa lui urmează a fi aplicată pe un termen de inchisoare ce nu va depăşi 4 ani de zile, or, legea penală nu urmăreşte scopul de a cauza suferinţe fizice sau de a leza demnitatea omului - acesta fiind unul din principiile aplicării Codului penal.
- instanţa de fond urma să ţină cont la stabilirea pedepsei, că el până în prezent este deţinut în Penitenciarul 11, în detenţie de tip inchis, pe când ultimul urma să se deţină în penitenciar de tip deschis.
- analizând minuţios lucrarea instanţei de fond o regăsește cu abateri de la norma procesuală şi cu grave erori procesuale.
- la emiterea actului judecătoresc instanţa de fond urma corect să se pronunţe asupra încetării laturii civile pe pretenţiile / acţiunile civile inaintate de Moțpan Corneliu, Derjac Anatolie şi Toderaș Ruslana - parte civilă, în situaţia în care probele care au fost cercetate și anume acţiunile civile a ultimilor de la etapa de urmărire penală, cât şi declaraţiile ultimilor depuse prin intermediul Cancelariei Judecătoriei Bălţi / sediul Central prin care şi-au expus poziţia că paguba a fost restituită de el, Lungu Sergiu, fapte care corect urmau a fi luminate în partea

descriptivă a actului judecătoresc şi per final să aplice legislaţia civilă în cadrul procesului penal.
- constată că instanţa de fond nu a respectat prevedrile normei procesuale art. 220 Cod de procedură penală, care obligă instanţa de a adopta soluţia pe caz în conformitate cu normele dreptului civil.
- constată că instanţa de fond corect urma să înceteze procesul pe capetele de pretenţii a părților civile Moţpan Corneliu, Derjac Anatolie, Toderaş Ruslan, pe când aceștia în partea descriptivă nu au fost recunoscuţi în calitate de părți civile, fiind catalogați ca martori pe cauză, instanţa în general neexpunându-se că el ar fi recuperat integral paguba acestor parti civile, situație neadmisă de drept, ce rezultă în neexaminarea şi necercetarea probelor prezentate de partea apărării în mod obiectiv.
- o altă constatare nejustificată a instanţei de fond este faptul că el, ar fi recunoscut acţiunea civilă a succesorului părţii vătămate, fapt ce nu corespunde adevarului, or acesta în cadrul şedinţei de judecată a recunoscut parţial acţiunea civilă și anume paguba materială a succesorului părții vătămate.
- nu este de acord cu soluţia instanţei de fond pe capătul de cerere de recuperare a prejudicului material în sumă de un milion lei și încasarea cheltuielilor pentru servicii de asistenţă juridică în mărime de 30 000 lei, or în cadrul şedinţei de judecată partea apărării la fel a prezentat, situația economică negativă a SRL ”Sada Invest” în care ultimul are calitatea de fondator cu cota parte 60 procente şi anume nu s-a expus referitor la probele anexate în acest sens: contractele de credit de companiile de Microfinanţare, situație de drept inadmisibilă, or un act judecătoresc urmează să fie argumentat pentru a permite părților din dosar de a se crede ca au fost ascultate, auzite în cadrul unui proces de judecata echitabil prin prisma art. 6 CEDO.
- și -a expus dezacordul și cu poziţia expusă de instanţa de fond referitor la menţinerea sechestrului pe bunurile mobile a SRL ”Sada Invest” fapt ce nu este admisibil în situatia în care instanța de fond nu a făcut delimitare a bunurilor proprietate a SRL ”Sada Invest”, conform statutului persoanei juridice şi anume delimitarea pe cote părţi ce le aparţine în cota parte de 60 procente lui şi unei alte persoane cu cota parte 40 procente, astfel, menţinerea sechestrului pe bunurile SRL ”Sada Invest” se vede nejustificată în situația în care instanţa de fond cel puţin nu a argumentat în drept şi în fapt menţinerea sechetrului pe bunurile supra invocate cu trimitere la legislaţia în vigoare ce determina şi argumenta necesitatea.

- cu referire la prevederile art.387 alin.(1) coroborat cu alin. (3) Cod de procedură penală odată cu sentinţa de condamnare, instanţa de judecată, apreciind dacă sânt dovedite temeiurile şi mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acţiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge. În cazuri excepţionale când, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părţii civile, ar trebui amânată judecarea cauzei, instanţa poate să admită, în principiu, acţiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite sa hotărască instanţa civilă, norme de care instanţa de fond nu s-a ghidat, dar in mod eronat a dispus menţinerea sechetrului pe bunurile unei persoane juridice neantrenate ca parte in proces, în care situație a incălcat dreptul de proprietate a personei juridice ”SRL Sada Invest” fără a cerceta materiale cum ar fi extrasul persoanei juridice, statutul persoanei juridice etc.
- cu referire la capitolul încasării cheltuielelor de asistentă juridică in suma de 30 000 lei a indicat că le consideră neîntemeiate şi nefondate, prin prisma circusmtaneţelor în drept şi în fapt, or pe caz reprezentarea drepturilor şi intereselor succesorilor părtii vătămate, a părților vătămate a fost reprezentată de acuzatorul de stat. Procurorul este persoana care, în limitele competenţei sale, exercită sau, după caz, conduce în numele statului urmărirea penală, reprezintă învinuirea în instanţă, exercită sau, după caz, conduce şi alte atribuţii prevăzute de prezentul cod. Procurorul care participă la judecarea cauzei penale are funcţie de acuzator de stat. Procurorul este în drept să pornească o acţiune civilă împotriva învinuitului, inculpatului sau a persoanei care poartă răspundere materială pentru fapta învinuitului, inculpatului. Totuşi în situatia în care succesorul părții vătamate a optat pentru apărator, instanţa la încasarea cheltuielor de asistenţă juridică urmează să aplice legislaţia civilă, care expres prevede: art 96 Cod de procedură Civilă: iInstanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.
- constată că succesorul părţii vătămate a beneficiat de 2 apărători, dintre care reprezentarea în instanţa de judecată, nemijlocit a participat doar un apărator , per final instanţa încasând onorariul pentru ambii apăratori, fapt contrar legii în materie care expres se prevede că se vor recupera cheltuielile avocaţionale dacă avocatul a participat în cadrul şedinţei de judecată. La caz constată, participarea în şedinţă de judecată doar a unui singur aparator, dar onorariu încasat pentru ambii.

Atunci urmează a fi clarificat momentul de asistenţa juridică necesară, reală şi rezonabilă, în situația în care dna apărator a participat doar la două şedinţe de judecată, fiind anexat bon de plată, fără a fi anexat și un raport de activitate care ar justifica suma de 30 000 lei, inclusiv pentru apărătorul Josan Viorel.

- la determinarea mărimii prejudiciului moral în echivalent bănesc, sunt în drept să ia în consideraţie şi alte circumstanţe probatoare prin actele cauzei, în particular, situaţia familială şi materială a persoanei care poartă răspundere pentru cauzarea prejudiciului moral părţii vătămate. În acelaşi context, obligaţia de a dovedi faptul pricinuirii prejudiciului moral (al suferinţelor psihice sau fizice suportate) o exercită partea vătămată.
- la aprecierea cuantumului despăgubirii morale ce urmează a fi dispusă spre achitare părţii vătămate instanţa va ţine cont de toate circumstanţele stabilite pe cauză, starea materială a inculpatului, precum şi practica CEDO, astfel reține caracterul neargumentat, nemotivat și declarativ al sentinţei și în latura admiterii acţiunii civile în suma încasată, în conţinutul cereia se regăseşte doar transpunerea anumitor norme procesuale fără raportarea la ele a împrejurărilor speței, motiv pentru care sentinţa pe caz urmează a fi casată.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursurilor și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referințelor, însă până la data examinării recursului părțile nu au depus referințe.

Verificând recursurile declarate prin prisma probelor administrate și în raport cu materialele cauzei penale prezentate instanței, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursurile procurorului în Procuratura Bălți, oficiul principal, Adrian Păvăleanu, a avocatei Arnăut Sorina în interesul părții vătămate și succesorului părții vătămate decedate Grîu Cristina, și a inculpatului Lungu Sergiu declarate împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 10 iunie 2025 urmează a fi respinse ca nefondate, iar sentința atacată ca legală și întemeiată urmează a fi menținută fără modificări, soluția fiind adoptată în condițiile legii.

Conform art.437 alin.(l) pct.1^4) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Conform art.448 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul

cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Conform art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod procedură penală, potrivit cărora, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: ...respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: ...recursul este nefondat.

În argumentarea soluției luate pe caz, Colegiul penal reține, că prezenta cauză a fost judecată în prima instanță în ordinea prevăzută de art.364[1] Cod de procedură penală, în baza probelor administrate de către organul de urmărire penală, care au fost cercetate în ședința instanței de fond, asupra cărora inculpatul Lungu Sergiu nu a obiectat și nu a solicitat administrarea unor probe noi. Prin prisma probatoriului administrat instanța a stabilit ca fiind dovedită pe deplin vinovăția lui Lungu Sergiu în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin. (4) Cod penal, fiindu-i aplicată în baza acestei legi, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, în temeiul alin. (2) art. 72 Cod penal, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

Colegiul constată, că sentința instanței de fond a fost contestată de procuror în latura stabilirii pedepsei apreciind-o prea blândă, de către avocat în interesul părții vătămate și succesorului părții vătămate decedate Grîu Cristina în partea soluționării acțiunii civile și anume a prejudiciului moral, și de către inculpatul Lungu Sergiu atât în latura pedepsei penale pe care o apreciază prea severă, a acțiunii civile în latura prejudiciului moral, a cheltuielilor judiciare și de asistență juridică, acestea urmând a fi respinse precum și solicitând ridicarea sechestrului pe bunurile sale ca fiind ilegal.

Cât vizează dezacordul părții acuzării și a inculpatului Lungu Sergiu cu aplicarea în privința inculpatului a pedepsei cu închisoarea pe termen de 5 ani cu executarea reală în penitenciar de tip deschis Colegiul penal apreciază recursurile părților date ca fiind nefondate și în argumentarea acestei concluzii va expune următoarele raționamente.

Analizând circumstanțele și împrejurările speței prin prisma materialelor anexate la dosar ce vizează fapta infracțională comisă de Lungu Sergiu, modalitatea de comitere a acesteia, consecințele acțiunilor infracționale, numărul de victime ce au suferit de pe urma acestora acțiuni, precum și personalitatea inculpatului, contrar alegațiilor recurenților Colegiul penal concluzionează că prima instanță justificat a aplicat acestuia pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 5 ani, în limitele prevăzute de lege, pedeapsă stabilită cu respectarea

principiilor individualizării pedepsei penale și a prevederilor art.61, art.75, art.80[1] Cod penal.

Așadar, potrivit art.61 alin.(2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului, şi respectiv, la rândul său are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane.

La fel, instanța a ținut cont de prevederile art.75 Cod penal, conform căruia, persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Aici, Colegiul remarcă că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii.

Individualizarea pedepsei constă din obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Legea penală fixează cadrul legal în limitele căruia instanța de judecată efectuează operația de stabilire și aplicare a pedepsei infractorului.

Astfel, instanța de judecată stabilește tipul sau cuantumul pedepsei în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale din Partea Specială a Codului penal în baza căreia a fost calificată fapta ca infracțiune.

La individualizarea pedepsei, conform criteriilor generale de individualizare a pedepsei, instanța de judecată trebuie să respecte toate cerințele prevăzute de legea penală ce asigură aplicarea față de inculpat a unei pedepse echitabile, legale și individualizate.

În susținerea poziției de respingere a recursurilor declarate la caz, Colegiul penal menționează că instanța de fond la aplicarea pedepsei a ținut cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de modalitatea săvârşirii acesteia, de personalitatea inculpatului, precum şi de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează

răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia, astfel reținându-se că față de Lungu Sergiu a fost just apreciată categoria pedepsei - sub formă de închisoare, astfel categoria pedepsei, la caz, este în coraport cu gravitatea faptei comise, o infracțiune gravă potrivit art. 16 Cod penal, pentru care legiuitorul a prevăzu pedeapsa închisoare pe termen de la 4 la 8 ani.

De asemenea Colegiul consideră, că la aprecierea pedepsei aplicate lui Lungu Sergiu s-a ținut cont de căința sinceră a inculpatului în fapta săvârșită, de examinarea cauzei în procedură simplificată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, precum și de circumstanțele săvârșirii infracțiunii.

Este de menționat că, la stabilirea categoriei și cuantumului pedepsei penale de către instanța de fond deși nu au fost indicate și reținute așa circumstanțe ce caracterizează personalitatea inculpatului Lungu Sergiu cum ar fi că nu se află la evidența medicului psihiatru (f.d. 44, vol. II), la locul de trai se caracterizează pozitiv, astfel indicându-se că provine dintr-o familie de gospodari, care au acordat o atenție deosebită educației, pe parcursul aflării lui în localitate s-a afirmat ca o persoană sociabilă și binevoitoare, nu sunt înregistrate conflicte cu vecinii și sătenii (f.d. 45, vol. II), potrivit revendicării anterior nu a fost judecat (f.d. 134, vol. I), totuși instanța de recurs le va menționa, relevant în sensul menținerii sentinței în latura stabilirii tipului și cuantumului pedepsei penale fiind și faptul, că instanța de fond just s-a referit și la cazierul contravențional pe numele inculpatului potrivit cărui se atestă că anterior a fost atras la răspundere contravențională de multiple ori (*16 ianuarie .2024 şi 17 octombrie 2018 - art. 242 alin.(2) Cod contravenţional (accident rutier), 16 ianuarie 2024 - art.243 alin.(2) Cod contravenţional (părăsirea de către persoană implicate în accident rutier a locului în care s-a produs), 23 martie 2010, 15 iulie 2010, 14 august 2011 - art. 240 alin.(3) Cod contravenţional (generare situației de accident) fapte care sunt similare cu fapta incriminată inculpatului; 07 mai 2022, 25 iunie 2021, 05iulie 2019 şi 15 mai 2023 - art. 236 alin. (1) şi (2) Cod contravenţional (depășire de viteza), 16 noiembrie 2022 – art. 240 alin.(2) Cod contravenţional (neglijarea semaforului); 30 septembrie 2012 în baza art. 238 alin.(3) Cod contravenţional (neacordarea priorităţii pietonilor); 19 septembrie 2023, 07 martie 2014, 22 octombrie 2012, 30 septembrie 2012, 07 septembrie 2012 - art. 228 alin. (2) Cod contravenţional (încălcarea regulilor de exploatare a vehiculului), 15 iulie 2010, 14 august 2011 - art. 229 alin.(3) Cod contravenţional (lipsa poliţiei), 27 decembrie 2011 - art. 238 alin.(2) Cod contravenţional (parcare interzisă), 07 septembrie 2012 - art. 240 alin.(1)Cod contravențional (marcajul rutier), 01 aprilie 2013 - art. 235 alin.(1) Cod contravenţional (fără centură), 28 iunie 2021 - art. 362 alin.(2) Cod contravenţional (încălcarea termenului de înregistrare a armelor letale şi metale sau de vizare a permisului).*

Colegiul penal menționează că deși de către instanța de fond în calitate de circumstanță atenuantă conform art. 76 Cod penal a fost reținută doar recunoașterea vinovăției, Colegiul penal va reține ca atare și repararea benevolă a pagubei pricinuite, precum și contribuirea activă la descoperirea infracțiunii prin depunerea la caz a cererii de examinare a cauzei în procedură simplificată conform art. 364[1] Cod procedură penală.

Contrar solicitării inculpatului Lungu Sergiu din cererea de recurs, Colegiul penal nu va reține în sarcina acestuia în calitate de circumstanțe atenuante faptul, că se caracterizează pozitiv la locul de trai și că are la întreținere un copil minor, or pe lângă faptul, că este o obligație a fiecărui cetățean să se comporte în societate decent, existența unui copil la întreținere este o circumstanță de ordin obișnuit care caracterizează majoritatea cetățenilor a societății civile, care dimpotrivă impune fiecărui o obligație de a fi mai precaut în acțiuni și comportament, totodată legiuitorul nu a prevăzut astfel de atenuante la art. 76 Cod penal.

La speță, Colegiul penal va interveni ce ține de reținerea de către instanța de fond în calitate de circumstanță agravantă conform art. 77 Cod penal a faptului săvârșirii infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate, provocată de consumarea alcoolului, or deși aceasta a fost reținută și prin rechizitoriu în acest sens ar fi relevant și oportun și faptul, că circumstanțele agravante prevăzute de lege în art.77 Cod penal au un caracter exhaustiv, iar la stabilirea pedepsei, instanțele judecătorești pot recunoaște ca agravante numai acele circumstanțe care au fost stabilite de organele de urmărire penală, au fost indicate în rechizitoriu (art.296 alin.(2) Cod procedură penală) și numai dacă au fost susținute de acuzatorul de stat în dezbaterile judiciare.

Totodată nu s-a ținut cont de faptul, că conform alin. (2) al articolului vizat legiuitorul a prevăzut că dacă circumstanțele menționate la alin.(1) sânt prevăzute la articolele corespunzătoare din Partea specială a prezentului cod în calitate de semne ale acestor componențe de infracțiuni, ele nu pot fi concomitent considerate drept circumstanțe agravante, iar lui Lungu Sergiu i s-a incriminat comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal în următoarea componență: *încălcarea regulilor de securitate a circulaţiei de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudenţă vătămarea medie a integrităţii corporale, precum şi decesul unei persoane, acţiune psăvârşită cu depăşirea limitelor de alcool admisibile*.

Colegiul penal denotă la caz că și în prezența circumstanțelor atenuante reținute suplimentar, precum și în lipsa agravantei în privința inculpatului Lungu Sergiu, se apreciază ca fiind justă și obiectivă pedeapsa penală stabilită atât sub aspectul tipului ales cât și a termenului, în acest sens instanța de fond just concluzionând că o altă pedeapsă mai ușoară decât închisoarea sau, după caz, condamnarea cu pedeapsă non-privativă de libertate, nu-şi va atinge scopul propus, ținând cont de gravitatea faptei comise şi pericolul social sporit a unor astfel de acțiuni, precum și consecințele grave ale acțiunilor infracționale care s-au soldat cu decesul unui copil minor or, la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia, la caz reieșind din cazierul contravențional al acestuia fiind evident că este predispus la încălcarea Regulamentului Circulației Rutiere.

Cu referire la invocarea inculpatului Lungu Sergiu din cererea de recurs care a interpretat descrierea cazierului contravențional în privința sa ca fiind o apreciere a personalității sale ca fiind ”anterior judecat” în acest sens referindu-se la prevederile art. 34 Cod penal cu privire la starea de recidivă, Colegiul penal reține o interpretare eronată și excesivă or, instanța de fond a reținut cazierul calificându-l pe inculpat ca fiind o persoană care anterior a fost ”atras la răspundere contravențională” și nicidecum ca o persoană anterior judecată, nefiind nici cazul de a se face la caz referire la art. 34 Cod penal. Ce ține de dezacordul recurentului cu privire la aprecierea de către instanță ca fiind relevante datele cazierului asupra cauzei și în contextul stabilirii pedepsei, instanța de recurs notează că nu se atestă o eroare de interpretare, or cele indicate și reținute în sarcina lui Lungu Sergiu prin cazierul contravențional îl caracterizează ca fiind o persoană predispusă la încălcarea Regulamentului Circulației Rutiere ceea ce este relevant în cadrul examinării cauzei penale vizate.

În combaterea alegațiilor acuzatorului de stat care a pledat pentru agravarea pedepsei stabilite inculpatului Lungu Sergiu sub aspectul termenului stabilit de instanța de fond instanța de fond relevant a ținut cont și de faptul, că în cadrul individualizării pedepsei sunt oportune prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de Miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor

de Miniștri), potrivit căreia ”natura şi durata sancțiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât şi cu situația personală a acesteia”.

Contrar alegațiilor recurenților (a inculpatului Lungu Sergiu care a solicitat atenuarea pedepsei penale și a procurorului care a solicitat agravarea pedepsei stabilite) Colegiul penal reținând circumstanțele descrise supra, precum și prevederile art.364^1 Cod de procedură penală în coroborare cu art.80^1 Cod penal, apreciază ca fiind întemeiată concluzia instanței de fond, că pedeapsa cu închisoare este unica care va duce la atingerea scopului pedepsei penale.

În asemenea circumstanțe, nu pot fi admise solicitările recurenților de atenuare a pedepsei (din partea inculpatului Lungu Sergiu) și de agravare a acesteia (din partea procurorului) or, instanța de fond la adoptarea sentinței a motivat suficient soluția și necesitatea aplicării în privința inculpatului anume a pedepsei sub formă de închisoare pe termen de 5 ani, nefiind careva circumstanțe noi întru admiterea solicitărilor descrise supra, iar circumstanțele invocate de recurenți au fost deja luate în considerație de către instanța de fond la aplicarea pedepsei.

Contrar alegațiilor inculpatului-recurent care a invocat că ”*prin cererea depusă şi acceptată prin încheiere protocolară de instanţa de judecată , limitele de pedeapsă noi stabilite, prin prisma art.364 [1] Cod de procedură penală şi art. 80 [1] Cod penal sunt:3 ani - 6 ani închisoare , limite de la care instanţa de judecată urma să opereze în sensul indivudualizării şi aplicării pedepsei penale”* Colegiul penal apreciază ca fiind eronată poziția respectivă, or la speță, instanța de fond la stabilirea termenului pedepsei penale just a făcut referire la prevederile art. 80^1 alin. (1) şi (2) Cod penal, potrivit căror *în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare. <u>În cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracţiunile prevăzute la art. 181^1-182, 239-240, 242^1, 242^2, 256, art.</u>* ***<u>264 alin. (2), (4), (6)</u>*** *<u>, art. 264^1, 324-335^1, 370 şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea</u>* ***<u>cu o pătrime doar a limitei maxime de</u>***

pedeapsă *prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.*

Astfel în combaterea poziției inculpatului Colegiul penal reiterează că pedeapsa just și legal a fost stabilită în limitele prevăzute de art.80[1] Cod penal, aceasta nicidecum nu putea fi stabilită potrivit solicitării inculpatului.

La opinia instanței de recurs, pedeapsa este stabilită cu respectarea prevederilor legale, este echitabilă faptei infracționale săvârșite, este în corespundere cu împrejurările cauzei, Colegiul considerând că, va atinge scopul de corectare şi reeducare a inculpatului.

La acest capitol, Colegiul remarcă că, ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea pe viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Din considerentele expuse, în combaterea solicitărilor inculpatului și a procurorului Colegiul penal consideră că pedeapsa stabilită lui Lungu Sergiu de instanța de fond este echitabilă faptelor infracționale săvârșite și în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale, fiind de părerea că se va atinge scopul de corectare şi reeducare.

În contextul celor expuse supra, este declarativ argumentul acuzatorului de stat cu privire la faptul, că instanța de fond la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de faptul, că inculpatul Lungu Sergiu a comis o infracțiune gravă, care după conținut și consecințele prejudiciabile reprezintă un pericol sporit pentru societate, prin pedeapsa stabilită nefiind posibilă atingerea scopurilor generale ale pedepsei penale și corectarea persoanei, or Colegiul penal nu a sesizat și constatat careva încălcări ale principiilor de individualizare a pedepsei sau a careva norme legale naționale în domeniu.

Deci, prin prisma celor stipulate de legislator în cuprinsul normelor enunțate supra, coroborate cu circumstanțele de fapt constatate Colegiul consideră că la caz, atingerea scopurilor menționate: de restabilire a echității, de corectare a inculpatului, de prevenire a comiterii altor infracțiuni, va fi posibilă prin aplicarea

față de Lungu Sergiu a pedepsei penale astfel cum a fost individualizată de către instanța de judecată, iar argumentele atât a inculpatului cât și a procurorului în sensul modificării pedepsei stabilite nu sunt fondate, urmând a fi respinse.

Colegiul penal consideră, că pedeapsa aplicată lui Lungu Sergiu, astfel cum a fost individualizată de către prima instanță, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art.61 Cod penal, cuantumul acesteia este dozată corespunzător, iar față de natura și gravitatea faptei comise, a circumstanțelor reale de săvârșire a acesteia, pedeapsa aplicată inculpatului este aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii, iar circumstanțele invocate de către recurenți (inculpatul Lungu Sergiu și procuror) deja au fost luate în considerație de către prima instanță la emiterea soluției pe caz și alegerea categoriei și cuantumului pedepsei penale pentru fapta comisă și reținută ca fiind dovedită și recunoscută de inculpat în temeiul art. 264 alin. (4) Cod penal.

Cu referire la invocarea de către inculpatul Lungu Sergiu a faptului, că fiindu-i numită prin sentință pedeapsa cu închisoarea cu executarea acesteia în penitenciar de tip deschis, iar el deținându-se până în prezent în penitenciarul nr. 11 Bălți care este de tip semiînchis, Colegiul menționează că până la devenirea executorie și definitivă a sentinței, se consideră că inculpatul se află în stare de arest preventiv care în condițiile speței se execută în Penitenciarul nr. 11 Bălți, în cazul în care persoana contestă condițiile de detenție se reține că chestiunea dată nu constituie obiect de soluționare la examinarea în prezent a cauzei. La caz este irelevantă referirea inculpatului la incidența prevederilor art. 385 alin. (1) Cod procedură penală (*la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni inclusiv: 6) dacă există circumstanțe care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului şi care anume; alin. pct.(4) Dacă, în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei, s-au constatat încălcări care au afectat grav drepturile inculpatului ce derivă din calitatea procesuală a inculpatului, instanţa examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept compensare pentru aceste încălcări.(5) în cazul constatării încălcării drepturilor privind condiţiile de detenţie, garantate de art. 3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului si a libertăţilor fundamentale, conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, reducerea pedepsei se calculează în felul următor: de la una la două zile de reduceri pentru 10 zile de detenţie în condiţii precare calculate cumulativ. Prevederile art. 473/2 alin. (2)-(25) şi (5), art. 47/3 alin. (3) şi art. 473[4] alin. (1)-(5[1]) se aplică în mod corespunzător la examinarea plângerii prevenitului sau a apărătorului acestuia împotriva condiţiilor de detenţie),* or acestea sunt aplicabile doar la devenirea definitivă a sentinței, deoarece la examinarea unei

cauze de către o instanță ierarhic superioară ar putea interveni inclusiv o eventuală modificare a pedepsei penale stabilite.

Ce ține de invocarea de către inculpatul Lungu Sergiu a nedescrierii în partea descriptivă a sentinței a faptului recuperării benevole de către el a prejudiciului material părților vătămate-Moțpan Corneliu, Derjac Anatolii, Toderaș Ruslana și parțial succesorului părții vătămate Grîu Cristina, Colegiul penal relevă faptul, că de către instanța de recurs chestiunea respectivă a fost reținută în calitate de circumstanță atenuantă conform art. 76 Cod penal, totodată în cazul în care la caz nu sunt pretenții de ordin material (ceea ce se constată prin declarațiile și recipisele anexate la dosar în privința părților vătămate cu excepția succesorului părții vătămate Grîu Cristina), Colegiul penal notează că instanța de judecată nu are obligația impusă de legiuitor de a se expune pe faptul dat în condițiile descrise și nici de a dispune ”încetarea laturii civile” după cum a menționat inculpatul în cererea de recurs.

Cu referire la dezacordul recurenților-inculpatului Lungu Sergiu și a avocatei Arnaut Sorina în interesul succesorului părții vătămate decedate, Grîu Cristina cu suma prejudiciului moral încasat prin sentința instanței de fond în mărime de 1 000 000 lei de către aceștia solicitându-se modificarea acestei sume (în sensul diminuării la 500 000 lei de inculpat și în sensul majorării la 10 000 000 de apărător), Colegiul arată că instanța de fond contrar alegațiilor înaintate în acest sens just s-a referit la prevederile art.387 alin.(1) Cod procedură penală, care prevede că odată cu sentinţa de condamnare, instanţa de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile şi mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acţiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

La fel, relevant este și art.1998 alin.(1) Cod civil (în redacția din 01.03.2019, în vigoare la momentul săvârșii infracțiunii), conform cărui cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Pentru angajarea răspunderii delictuale este necesară, potrivit regulii generale și vinovăția autorului faptei ilicite.

Astfel, la speță just s-a constatat atât existența faptei ilicite cât și cauzarea prejudiciului moral prin acțiunile infracționale și legătura cauzală dintre fapta ilicită şi prejudiciu, precum şi vinovăția inculpatului de comiterea faptelor ilicite care a recunoscut vina prin depunerea cererii de examinare a cauzei în procedură simplificată conform art. 364^1 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs se va referi la prevederilor art.2037 Cod civil (în redacția din 01.03.2019, în vigoare la momentul săvârșii infracțiunii), conform căror: (1) ”Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate; alin. (2) ”caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luînd în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate”.

La acest capitol, Colegiul susține soluția adoptată în latura civilă, or prejudiciu moral urmează a fi reparat în conformitate cu principiul echităţii, iar art. 41 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului defineşte noţiunea de ”reparaţie echitabilă” şi se aplică atât pentru prejudiciile materiale, cât şi pentru cele morale. Prin urmare, dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenţiei sau a Protocoalelor sale şi dacă dreptul intern al Înaltei Părţi Contractuale nu permite decât o înlăturare incompletă a consecinţelor acestei încălcări, Curtea acordă părţii lezate, dacă este cazul, o reparaţie echitabilă.

Totodată, principiul reparării integrale a prejudiciului moral are un caracter relativ, în funcţie de individ şi de sensibilitatea acestuia. Legislaţia nu stabileşte limite minime sau maxime ale cuantumului despăgubirii morale, instanţa de judecată apreciind mărimea acesteia la intima convingere, în baza unei aprecieri conform principiului echităţii şi a altor criterii cum ar fi, în particular, situaţia familială şi/sau materială a pârâtului.

Colegiul penal atestă că la caz la soluționarea acțiunii civile și la evaluarea cuantumului prejudiciului moral instanța de fond a ținut cont nu doar de prevederile art. 2037 Cod civil, ci și de următoarele circumstanțe: natura şi gravitatea suferinţelor psihice; gradul de vinovăţie al inculpatului; nivelul satisfacţiei, ce ar putea aduce această despăgubire, victimei; suma acordată de CtEDO în cazuri similare.

Astfel la caz se reține ca fiind relevant faptul, că se lasă a se înțelege că orice infracţiune cauzează suferinţe. În cazul prejudiciului moral, problema nu constă în existenţa acestuia, ci în întinderea lui.

Art. 2037 alin. (3) Cod civil reglementează în termeni generali modul de cuantificare a prejudiciului moral. Recomandarea Curţii Supreme de Justiţie nr. 6

prevede că despăgubirea acordată pentru prejudiciul moral nu trebuie să fie vădit disproporţionată cu sumele acordate de CtEDO în cazuri similare. Reprezintă cazuri similare acelea în care a fost comisă o abatere similară, iar hotărârea este pronunţată împotriva Republicii Moldova sau a unei ţări cu o dezvoltare economică comparabilă cu cea a Republicii Moldova. Din art. 2037 Cod civil rezultă implicit obligaţia judecătorului de a justifica mărimea despăgubirii oferite cu titlu de prejudiciu moral. Atunci când oferă despăgubiri care diferă considerabil de sumele acordate în mod obişnuit pentru delicte similare, judecătorul are obligaţia să motiveze mai detaliat decizia sa prin prisma criteriilor menţionate de art. 2037 Cod civil.

Astfel oportun speței și întru respingerea solicitărilor recurenților cu privire la modificarea cuantumului prejudiciului moral încasat (de la 1 000 000 la 500 000 lei solicitarea inculpatului Lungu Sergiu și de la 1 000 000 la 10 000 000 lei solicitarea succesorului părții vătămate decedate Grîu Cristina), Colegiul penal reține că în cauza nr. 1ra-754/24, la evaluarea despăgubirii acordate pentru prejudiciul moral cauzat prin decesul fiului minor (1.000.000 de lei), Curtea Supremă s-a ghidat şi de practica CtEDO în cauze similare *(în hotărârea Boboc s.a. c. Moldovei, CtEDO a acordat la trei reclamanţi suma totală de 50.000 de euro cu titlu de prejudiciu moral pentru omorârea soţului şi, respectiv, fiului reclamanţilor de către colaboratorii statului. În hotărârea Timus si Ţărus v. Moldova, CtEDO a acordat suma totală de 50.000 de euro la doi reclamanţi pentru omorârea fratelui de către reprezentanţii statului. În hotărârea Ghimp s.a. v. Moldova, CtEDO a acordat la patru reclamanţi suma totală de 60.000 de euro cu titlu de prejudiciu moral pentru decesul soţului şi, respectiv a unei rude apropiate ca urmare a unei pretinse maltratări de către poliţie. Acestea sunt cele mai mari despăgubiri morale acordate până acum de CtEDO în cauzele moldoveneşti pentru încălcarea dreptului la viaţă. Aceste cauze pot fi comparate cu cauza examinată în recurs. Despăgubirea acordată de CtEDO cu titlu de prejudiciu moral în aceste cauze este similară cu cea acordată lui Alexandru Coşcodan, chiar dacă în cauzele soluţionate de CtEDO suma a fost acordată mai multor persoane, iar, în unele din aceste cauze, gradul de vinovăţie al persoanei vinovate de cauzarea decesului era mai mare, iar despăgubirea a fost acordată şi pentru eşuarea autorităţilor de a investiga adecvat incidentele.)* Instanța supremă a concluzionat că despăgubirea acordată de CtEDO cu titlu de prejudiciu moral în aceste cauze a fost similară cu cea acordată în speţă, chiar dacă în cauzele soluţionate de CtEDO suma a fost acordată mai multor persoane, iar, în unele din aceste cauze, gradul de vinovăţie al persoanei vinovate de cauzarea decesului era mai mare, iar despăgubirea a fost acordată şi pentru eşuarea autorităţilor de a investiga adecvat incidentele.

Reieșind din argumentele invocate la cauză de către avocata Arnaut Sorina în interesul succesorului părții vătămate decedate Grîu Cristina întru justificarea pagubei morale solicitate în mărime de 10 000 000 lei, care a indicat la cauzarea suferințelor psihice, morale: *prin uciderea copilului ***** - mama acesteia Grîu Cristina, ractic a pierdut orice sens în viată, asa a fost că, în mâinile mamei să moară copilul, îngeraşul pentru care dânsa a trăit, şi care i-a dat viaţă, bucurie de care pătimită a fost lipsită, din cauza inculpatului, care a urcat intenţionat în stare de ebrietate la volanul automobilului... o sumă mică încasată de către instanţa de fond pentru moartea unui copil, nu ar putea recompensa suferinţele real suportate de către pătimită Grîu Cristina, în situaţia în care aceasta a trecut prin dureri insuportabile, după accidentul rutier copilaşul ***** practic a murit în braţele ei, si în cele din urmă oare cum se poate recupera prejudiciul unei mame care a ajuns în situaţia să-si înmormânteze propriul copil, din cauza unei persoane care pur şi simplu a distrus o familie întreagă, a lua fără nici-o remuşcare viaţa unui îngeraş, şi acum pur si simplu este lipsit temporar de libertate.... , după ce a trecut prin moartea în ochi şi mâinile sale a copilului, înmormântarea acestuia, si multe alte greutăţi pătimită Grîu Cristina, este despăgubită cu o sumă inechitabilă, astfel şi mai tare este înrăutăţită starea morală a pătimitei, care a crezut ca, măcar moral va fi despăgubită, şi i se va face dreptate, instanţa de fond a omis faptul că, pătimită Grîu Cristina a ajuns în starea psiho-emoțională cea mai gravă, fiind nevoită să se adreseze la medicii psihiatri, si neurologi, în permanentă fiind sub supravegherea medicului, si cu administrare a medicamentelor pentru a se putea măcar menţine moral, si a nu se distruge total după accidentul rutier comis intenţionat de către inculpatul Lungu Sergiu, în stare de ebrietate...*, astfel just la speță s-a reținut prezența prejudiciului moral, prin urmare contrar alegațiilor avocatei în interesul succesorului părții vătămate decedate obiectiv s-a concluzionat asupra încasării de la inculpatul Lungu Sergiu în beneficiul succesorului Grîu Cristina a prejudiciului moral în mărime de 1 000 000 lei suportat în rezultatul infracțiunii, nefiind careva temeiuri nici întru micșorarea acestuia după solicitarea inculpatului la suma de 500 000 lei și nici pentru majorarea acestuia după cum s-a solicitat de apărător la suma de 10 000 000 lei.

Particularitățile acestui caz, cum ar fi circumstanțele descrise supra de apărătorul Arnăut Sorina ca urmare a decesului fiicei sale minore ***** nu fac despăgubirea de 1.000.000 de lei prea mică. Prin urmare, în această parte recursul este vădit neîntemeiat.

Contrar alegațiilor apărătorului Colegiul penal relevă că la caz la stabilirea cuantumului prejudiciului moral în beneficiul succesorului părții vătămate decedate Grîu Cristina a fost respectat criteriul echității, totodată și pedeapsa cu închisoarea a inculpatului Lungu Sergiu constituie o satisfacție a pretențiilor pecuniare înaintate de Grîu Cristina.

Contrar poziției apărătorului Arnaut Sorina, instanța de recurs notează și faptul, că indemnizația acordată cu titlu de prejudiciul moral succesorului părții vătămate decedate Grîu Cristina este justă, rațională și echitabilă, asigurând o compensație suficientă și nu exagerată după cum este suma solicitată de succesor.

Ce ține de invocarea de către inculpatul Lungu Sergiu a nedescrierii în partea descriptivă a sentinței a faptului recuperării benevole de către el a prejudiciului material părților vătămate-Moțpan Corneliu, Derjac Anatolii, Toderaș Ruslana și parțial succesorului părții vătămate Grîu Cristina, Colegiul penal relevă faptul, că de către instanța de recurs chestiunea respectivă a fost reținută în calitate de circumstanță atenuantă conform art. 76 Cod penal, totodată în cazul în care la caz nu sunt pretenții de ordin material (ceea ce se constată prin declarațiile și recipisele anexate la dosar în privința părților vătămate cu excepția succesorului părții vătămate Grîu Cristina), Colegiul penal notează că instanța de judecată nu are obligația impusă de legiuitor de a se expune pe faptul dat în condițiile descrise și nici de a dispune ”încetarea laturii civile” după cum a menționat inculpatul în cererea de recurs.

Colegiul penal va menține sentința instanței de fond și în latura încasării de la inculpatul Lungu Sergiu a cheltuielilor de asistență juridică în beneficiul succesorului părții vătămate decedate Grîu Cristina în sumă de 30 000 lei, Colegiul penal relevă că instanța de fond just și obiectiv s-a referit la art. 96 alin. (1) Cod de procedură civilă, care stipulează că, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare si rezonabile. Cheltuielile menționate la alin. (1) se compensează părţii care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat. Raportând normele procedurale citate supra la circumstanțele speței deduse judecăţii, consideră indispensabilă şi compensarea cheltuielilor de judecată în mărime de 30 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistenţă juridică, care au fost necesare, realmente angajate şi rezonabile, ce se atestă prin bonul de plată a serviciilor avocatului la materialele cauzei fiind anexate și binurile de plată ce justifică aceste cheltuieli (f.d. 203, vol. II; f.d. 1, vol. III)

În circumstanțele expuse supra, nu poate fi admisă solicitarea apelantului cu privire la micșorarea cuantumului prejudiciului material și moral, totodată acestea neputând fi catalogate ca fiind exagerate fiind constatate prin materialele cauzei și probele prezentate de partea vătămată.

Instanța de recurs în sensul expus supra nu a constatat careva temeiuri de respingere a acțiunii civile înaintate în latura încasării în beneficiul succesorului părții vătămate decedate Grîu Cristina a cheltuielilor de asistență juridică, alegațiile inculpatului privind lipsa necesității angajării de către succesor a unui avocat în legătură cu faptul că interesele victimei ar fi reprezentate de procuror fiind injust și inoportune, or procurorul prezintă acuzarea și nicidecum nu realizează apărarea victimelor în proces.

Ce ține de solicitarea inculpatului cu privire la ridicarea sechestrelor ca fiind ilegale pe motiv că instanța de fond nu ar fi făcut delimitare a bunurilor proprietate a SRL ”Sada Invest”, conform statutului persoanei juridice şi anume delimitarea pe cote părţi ce le aparţine în cota parte de 60% lui-Lungu Sergiu şi unei alte persoane cu cota parte 40 %, apreciind acțiunea dată ca fiind nejustificată, Colegiul penal relevă faptul, că pe lângă faptul, că procedura simplificată în care a fost examinată cauza penală respectivă (art. 364[1] Cod procedură penală) prevede alte aspecte în care poate fi contestată sentința, totodată încheierile judecătorului de instrucție prin care au fost admise demersurile procurorului și aplicate sechestre pe bunurile vizate puteau fi contestate de părțile interesate dreptul cărora se pretinde că ar fi fost încălcat, totodată la analiza motivării sentinței și la expunerea soluției în partea dispozitivă a acesteia judecătorul a menționat clar despre cota parte a dreptului de proprietate a bunurilor SRL ”Sada Invest” ce aparțin inculpatului Lungu Sergiu și anume: *-bunurile proprietate SRL ”Sada Invest” cu sediul s. Răuţel r-nul Făleşti, IDNO/Cod fiscal nr. ***** înregistrată la 25.05.2025, CUIIO nr.41043518, certificat nr. MD0000000 din 25.05.2015 al cărei fondator şi conducător este Lungu Sergiu cu cota parte în mărime de 60 %, astfel acesta este beneficiarul direct al bunurilor aflate în proprietatea SRL ”Sada Invest”, după cum urmează:.....”.*

Colegiul penal consideră oportun de a se expune și referitor la neaplicarea în privința inculpatului Lungu Sergiu a pedepsei complementare obligatorii sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, în acest sens reținând că atât la momentul comiterii infracțiunii de către inculpat (06 ianuarie 2025) cât și la pronunțarea sentinței de instanța de fond (10 iunie 2025) era în vigoare art. 264 alin. (4) Cod penal (în redacția LP136 din 06 iunie 2024, în vigoare 07 septembrie 2024) cu conținutul: *(4) Acțiunea prevăzută la alin. (3) săvârşită cu depăşirea limitelor de alcool admisibile sau în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante și/sau de alte substanțe cu efecte similare sau săvârşită de către o*

persoană care nu deține permis de conducere ori care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport sau în privința căreia a fost anulat dreptul de a conduce mijloace de transport ***se pedepsește cu închisoare de la 4 la 8 ani***, conținutul cărui a fost completat cu sancțiunea complementară obligatorie ***cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport*** prin Legea nr.100 din 13 iunie 2025, în vigoare 14 iunie 2025.

Din motivele expuse supra, recursurile procurorului în Procuratura Bălți, oficiul principal, Adrian Păvăleanu, a avocatei Arnăut Sorina în interesul părții vătămate și succesorului părții vătămate decedate Grîu Cristina, și a inculpatului Lungu Sergiu sunt pasibile respingerii ca nefondate, cu menținerea în vigoare a sentinței contestate.

În conformitate cu art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Se resping ca nefondate recursurile procurorului în Procuratura Bălți, oficiul principal, Adrian Păvăleanu, a avocatei Arnăut Sorina în interesul părții vătămate și succesorului părții vătămate decedate Grîu Cristina, și a inculpatului Lungu Sergiu declarate împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 10 iunie 2025, pronunțată pe cazul penal cu privire la acuzația înaintată lui Lungu Sergiu de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin. (4) Cod penal, cu menținerea în vigoare a sentinței respective.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător Ghenadie Liulca

Judecătorii: Ludmila Iarmaliuc

Aurelia Andronache